

Az éneklés szerelmesei

A szegedi műkedvelő kórusok tagjai jelentős segítséget nyújtottak a szabadtéri játékokhoz

Mindenki az elismerés hangján szól a Szegedi Szabadtéri Játékok előadásain résztvevő műkedvelő kórusok szerepléséről. Ezzel a sommás véleménnyel azonban nem szabad megelégednünk, mert a játékoknak ez a népes szereplőgárdája — a Szegedi Zenebarátok Kórusa és a MÁV Hazánk Enekkara — többet érdemel az elismerő szavaknál. A kórus vezetői — Szécsi József, Erdős János és Szabolcsi Irén — lennének leginkább a hivatottak arra, hogy szóljanak az énekkarok munkájáról. Ok ismerik a legjobban személy szerint és összességükben is az énekeiket. Véleményüket természetesen nem rejtik véka alá, de nem is dicsekednek el vele, pedig főként az ő érdemük a szívvel-lélekkel végzett munka, a június közepétől naponta 4—5 óra hosszan át tartott próbák, majd a szereplések a Hunyadi Lászlóban, a Csinom Palkóban és most Az ember tragédiájában.

Szakavatalt elismerés

A nemrégiben lezajlott szegedi zenei hetek, majd az ugyancsak Szegeden megrendezett Országos Dalostálatkozón általában szép elismerést kapott a nagyműtű szegedi dalkultúra, s benne az említett énekkarok munkája is. Ezen s az elmúlt évtizedekben végzett tevékenységükön alapszik a mai nagyobb eredmény, a sikeres szereplések sora, amelyről így szól Simon Zoltán, a Budapesti Nemzeti Színház karigazgatója:

— Teljes elismerés illeti a Szegedi Szabadtéri Játékok közreműködő műkedvelő énekkarokat énekük tisztaságáért, a szereplők jó színpadi mozgásáért, s nem utolsósorban a próbákban és az előadásokon tanúsított fegyelmeztségükért. Mai helytállásuk nem hirtelenében lerakott alapokon, hanem rendszeres tanító-munkán épült.

Mikó András rendező pedig így fogalmazta meg a róluk mondottakat:

— Ezek az énekesek már

nemcsak énekelnek, hanem a biztos színpadi mozgást is megtanulták.

Nehéz feladatok

S valójában mi is van ez a szavak mögött, mi az a plusz, amely megkülönbözteti az »egyszerű«, a zártrendű énekkari fellépést a játékok színpadán való szerepléstől? Először is a megérett zenei biztonság, amely akkor és abban nyilvánul meg, amikor például két szólam a színpad két különböző pontján szerepel, vagy amikor nem látják a karmestert, mert hátul, a színpad mögött dirigál, s a hangkezdések mégis pontosak. Vagy egy másik példa éppen Az ember tragédiája anyagával kapcsolatban. A műkedvelő kórusok magnefonra felvett ének- és zenekarral szerepelnek együtt, azaz tulajdonképpen szinkronra énekelnek, és sehol sincs vezénylés. Ez már a maximuma az énekléstechnikának, a zenei biztonságának.

Ami pedig az ügyért való lelkesedésüket, áldozatvállalásukat illeti a mindössze jelképes honorárium ellenében, az páratlanul egyedülálló. Június közepe óta nem volt egyetlen szabad estjük sem, előbb a késő délutáni, majd az esti és éjszakai próbák, később pedig az előadások soron következőzése miatt. S ezek az emberek, idősebb és fiatalabb énekesek, a nap 24 órájából nyolcat fizikai vagy szellemi munkakörökben dolgoznak, s nem egyszer annyi idejük sem volt, hogy délután, a munka végeztével hazaszaladjanak, hanem siettek a próbákra.

Kedves élmények

S mennyi kedves élményben, barátkozásban volt részük a munka során. Hanzós Ferenc MÁV énekes például 30 év után a Szegedi Szabadtéri Játékok színpadán találkozott össze Fodor János Kossuth-díjas operanékesével, akivel annak idején egy kórusban énekelte egy budapesti énekkarban. Itt találtak egymásra újra, mint egyválsú cím-

borák és ismét meleg barátságot kötöttek. Angyal Sándor és Domahidy László sűrűn ment beszélgetni az énekkari tagok közé, ha csak egy kis szünet adódott, s az utcán találkozáva is megálltak velük beszélgetni — mondja Kiss Elemér MÁV énekes, illetve szerelvény-asztalos.

Kmetty Gyula már 1938-ban is szerepelt a Szegedi Szabadtéri Játékokon, mint statisztá az ember tragédiája akkori előadásain, most viszont, mint énekkari tag, méghozzá a feleségével együtt énekel, aki viszont a Szegedi Kenderfonógyár énekkarában is szerepel. Az énekesek közös szerepléseiről készült fényképekkel is dokumentálják, hogy milyen kedves hivatásnak érzik részvételüket a Szegedi Szabadtéri Játékok produktumaiban.

Újabb sikerek előtt

S ez a tevékenységük más haszonnal is járt. Ebben az időszakban ugyanis sok új énekesel gazdagodott a szegedi kórus- és énekkari mozgalom. Olyanok jelentkeztek próbaéneklésre, akikről eddig senki sem tudta, hogy jó énekes lehet, talán még a jelentkező maga sem hitte. Új és fiatal tehetségek álltak a régebbi énekesek sorába, főleg a Tömörkény Leánygimnáziumból és a Ságvári Endre Általános Gyakorló Gimnáziumból, s a régiekkel együtt egyenrangú és jogú énekkari munkával szerepelnek most már a jövőben.

Az énekesek jókedvű, vidám, optimista emberek, a szépség rajongói, akik minden áldozatra képesek, hogy másoknak örömet szerezzenek — ezúttal ismételt szereplésükkel a Szegedi Szabadtéri Játékokon... A vizsgát sikeresen letették az eddigi dicséretes szerepléseikkel, s ezek visszhangját komoly szakemberek és fórumok hallatják tovább, elismerést és támogatást adva ezzel is az éneklés szerelmeseinek.

L. F.

Levelek

II. Egy társadalmi bíróság tárgyalásán

Kedves Barátom, az új alkotmányról beszélve hagytam abba a tegnapi levelet, s most ugyanott folytattam. Csakhogy eddig megvalósult tényekről írtam, most kissé a jövőbe szeretnék már pillantani.

Van a csehszlovák alkotmányban egy cikkelye, amely kimondja, hogy a községekben és a munkahelyeken helyi népbíróságokat választanak. Kedves kollégám, Jarmila Houřová nemcsak azt árulta el, hogy kísérletképpen már működnek ilyen bíróságok — általánosságban »társadalmi bíróság« néven emlegetik őket, s ezeknek a tapasztalatai alapján foglalják majd törvénybe jogköreit, megválasztásukat, s egész ügyrendjüket —, hanem azt is lehetővé tette, hogy beszámoljak egy tárgyalásról, csupán a vádlott nevét nem árulom el. Tehát:

A vörössel borított elnöki asztalon egy csokor tulipán kölcsönöz ünnepélyes jelleggel az egész teremnek. Köröskörül a falakon képek, plakátok. Itt tartják értekezleteiket a csehszlovák Béke Védői Gépgyár dolgozói, s állítólag minden szakszervezeti közgyűlésre így meglátogatják a terem, mint ma.

De ez különleges ülés: az elvtársi bíróság tárgyalja egy fiatal munkás ügyét. Rudolf — engedtessek meg a riportereknek, hogy elhallgasson a vezetéknevet — már régebben összeütközésbe került a törvénnyel: társadalmi tulajdon ellen elkövetett vétség címén ítélték el, de az ítéletet három évi próbaidőre felfüggesztették. Ez az idő pedig még nem telt le...

A gyár három köztisztelőben álló dolgozója helyettesítette az asztalnál — kezdődik a tárgyalás. Az elnök ismerteti a tényállást: Rudolf 11 napja nem jött be dolgozni. A szakszervezetnek azt állította, hogy beteg, otthon pedig úgy tudta a felesége, hogy délutáni műszakra jár.

Nyilvánvaló — néz körül az elnök —, hogy nem helyezkedhetünk a legkényelmesebb álláspontra, hogy amit keres magának, azt találja majd. Nagyon egyszer-

rú lenne elbocsátani — de ki tudja, hogy megtört-e vajon nem lenne-e a mi bünyünk is, ha egyszer majd ték: Rudolf legjobb barátai is éles szavakkal próbálterhelten látnák viszont a vádlottak padján?

Ezért ült össze az elvtársi bíróság.

Rudolf védekezik — már nem beszél betegségről, új »mentséget« talált ki: rossz esztergapadra osztották be.

Frantisek Kytzler, egy öreg lakatos kér szót, hogy eredményeket értek el ugyanazon a gépen. — Csakhogy te nem akarsz dolgozni, vándormadár vagy, úgy cserélgeted a munkahelyeidet, ahogyan más tiszta inget vesz fel —, fordul szembe munkájában.

— Jó — mi segítünk neked, fű, de a kollektívához vezető utat mégis magadnak kell megtalálnod!

Cirus apó, a meős, szót kérni is elfelejt, úgy vágja rá:

— Ha akarja, hát tegyék át máshová. Vállalom, hogy naponta felkeresem és így ket szem tanácsokkal segíteni munkájában.

Ez is az új csehszlovák alkotmányhoz tartozik. A Kislég — Nagylég egyesüléséből keletkezett új, kétezer lakosú faluban — amelynek kb. 80 százaléka magyar nemzetiségű — Nagy János, az iskola igazgatója által Sipos Zsigmond 6. oszt. tanulóinak: „Egységes Földműves Szövetkezetünkben teljes útemben folytatunk a tavaszi munkát.”

a fiúval. Vegül — úgy látszik — elhatározta Rudolf, hogy megmondja az igazat: megvonja a vállát, és kiböki:

— Arra számítottam, hogy ha nagyobb igazolatlan mulasztásom lesz, elbocsátanak...

Erdemes az idősebb munkások arcára pillantani; döbbenet ül rajtuk. Ok még jól emlékeznek azokra az időkre, amikor könyörögniök kellett a munkáért. És sorban állnak fel, emlékeztetnek a múltra. Hullanak a szemrehányások:

— Mi lenne, ha mindnyájan úgy gondolkoznánk, mint te?

— A szerelők vártak a munkádra, őket is feltartottad!

— Ne vonogasd a vállad, embereld meg magad, és igérd meg, hogy ezúttal megállod a helyed!

Közéül elvtárs, a gyár igazgatója is felszólal: — Egyszerűen önző vagy, nem érdekel mások munkája, sőt a magadé sem. Egyelőre semmi se mutat arra, hogy jobban dolgoznál, ha más munkára osztanánk be. Rudolf már nem is válaszol. mélységesen hallgat. Mi lesz most? Vajon feláll az elnök, és mint reménytelen esetet, bezárja a tárgyalást?

Nem. Az emberek, a munkatársak, a szocialista ország dolgozó társadalmának ez a kis része érzi, hogy folytatni kell, meg kell győzni a rossz útra tévedt embert. Nem is a 11 napos lógszról van itt szó — Rudolf életfelfogása, családja, a társadalom egy tagjának a jövője a tét.

Miroslav Skorepa más oldalról próbál Rudolfhoz férközni:

— Egyszerűen nem vagy képes annyira, amennyire mások!

Ugy látszik, jó hírt pendített meg: a vádlott most néz először körül a termen.

— Tegyetek más gépre, aztán majd meglátjátok! Szinte érzem, ahogy megpattan a termet megtöltő feszültség: minden-

Rudolf másodszor is körülnéz a teremben — feljebb emeli a fejét is, már az emberek szemébe néz: Győzött a kollektíva. Rudolf még fiatal. Mindent helyrehozhat.

Az elvtársi bíróság az üzemi hangos hiradó útján nyilvános dorgálásban részesíti, s javasolja, hogy mindennap igazolatlan mulasztásáért két napot dolgozzon le szabadsága terhére. (Azt nem közölték — s én is csak azért írom meg, mert Rudolf nem tud magyarul, s aligha kerül a kezébe ez a lap —, hogy ha fél éven belül megjavul, akkor ezt a büntetést megsemmisítik.) A szakszervezet vállalta, hogy figyelemmel kíséri a munkáját, az üzemevezetőség pedig másik gépre helyezi át. Mindent felsorolja az elvtársi bíróság döntése, amely végül a gyár kollektívájához fordul: segítsen mindenki Rudolfnak, hogy megtalálja a helyes utat, s az elvtársi bíróság tárgyalásának befejezése után tekintsek az esetet lezártnak, bánjanak Rudolfal épp úgy, mint bármelyik munkatársukkal.

Es én biztos vagyok benne, hogy azok, akik most itélkeztek felette, már holnap barátságos szervusszal üdvözlök. Meggyőződésük — volt már ilyen példa! — hogy Rudolf soha többé nem akar a terem közepén állni, hallgatni a többiek szemrehányásait — és szégyenkezni mindenki, az egész gyár előtt.

Meggyőződésük — és én is hiszek benne: Rudolf esete valóban lezárult.

Mindezekből azt hiszem, mi is tanulhatunk.

De ismét éjfélre jár az idő — jó éjszakai, majd legközelebb tovább folytatom.

M. János

Jó felkészülés a szüretre

Termelési tanácskozást tartottak a Csongrád Vidéki Állami Pincegazdaság dolgozói

A Csongrád Vidéki Állami Pincegazdaság, amely Csongrád és Békés megye területén működik, már készülődik a szüretre. Ennek jegyében tartották meg csütörtökön délután Szegeden, a vállalat központjában a termelési értekezletet, amelyen Csongrád és Békés megye pincészeinek és telepeinek vezetői, valamint dolgozóinak képviselői vettek részt.

A tanácskozáson számba vették az elmúlt fél év munkáját, ugyanakkor körvonalazták a feladatokát.

Simon Jánosnak, a szakszervezeti bizottság titkáranak megnyitóját után Sajó Gyula, a vállalat igazgatója tartott alapos és részletes jelközöttat. Értékelte az első fél évben végzett munkát, a tervteljesítést, amelynek megvalósításában különösen kitűnt az üllési, zánkányzéki, pusztamérgesi és a mórálalmi pincészet. Elmaradt feladatai teljesítésében a kisteleki, a Szeged II-es, a szatymazi és a zombói pincészet.

Közeledik a szüret ideje, s szeptember közepén már szórványosan szedik majd a szőlőt. Most az a fontos teendő áll a vállalat előtt, hogy mind a termelőszövetkezetek, mind az egyéni gazdák érdekében minél több értékesítési szerződést kössenek. A szerződéskötések határidejének lejártá után pe-

dig a vállalat feldolgozó telepeinek kell jó és tökéletes munkát végezniük.

A szerződéskötésben eddig élénjár a ruzsai, üllési, a bordányi és az ássóthalmi pincészet.

Elmaradás mutatkozik Szatymazon, Domaszéken, Zombón és Szegeden.

A továbbiakban elmondotta Sajó Gyula, hogy a mostani időjárás kedvez a szőlőknek és így javultak a terméskilátások. A pincegazdaság telepei

már felkészültek a szüretre, a várhatóan jó, közepes termés feldolgozására.

A gépek karbantartását, javítását elvégezték, a berendezések tökéletesen működnek. Szőregeen épül a vállalat igen korszerű palackozó üzeme, amely tervezési hiányosságok miatt előreláthatóan csak októberben kezd a munkát. A szőregi palackozóba kerülnek a szegedi palackozó gépei, ezenkívül azonban új gépeket is munkába állítanak.

Szőregeen nyolc óra alatt 32 ezer üveg bort palackoznak majd.

Szükséges, hogy törekedjenek a szállítási költségek csökkentésére is, mert ezek több esetben indokolatlanul magasak. Túllóráztatni a dolgozókat csak indokolt esetben szabad és ez vonatkozik minden pincészetre és telepre. Tényeket sorolt fel azután Sajó Gyula, amelyek azt bi-

zonyítják, hogy a vállalat vezetőinek, dolgozóinak együttes, jó munkájával

egyre javuló minőségű borokkal járulnak hozzá a lakosság ellátásához, az export-kötelezettségek teljesítéséhez.

A Csongrád Vidéki Pincegazdaság borai igen szép eredménnyel szerepeltek a megyei és az országos borversenyen. Most a nemzetközi borversenyre készülnek. Sikert arattak a vállalat borai a külföldi vendégek körében is, a szegedi ipari vásáron és mezőgazdasági kiállításon.

A tanácskozáson számszerűen felszólaltak, s tettek javaslatokat, észrevételeket.

Felszólalt Lantos János, Ball János, Kajdacsi Béla, Weiger Endre, Hegedűs Gyula, Szabó József, Onódi József, Mészáros Győző, Tomcsik József, Kacsur Lajos, Balogh Lajos, Zelenák Mihály, Rudics Ferenc és Simon János. A pincészetek és a telepek vezetői a dolgozók nevében és megbízásából vállalták, hogy a harmadik negyedévi felvásárlási tervüket 3 százalékkal túlteljesítik.

A hozzászólások után Sajó Gyula pénzügyi jelentést adott az azoknak a dolgozóknak, akik az első fél évben különösen jó és eredményes munkát végeztek. A vállalat dolgozói közül 169-nek 56 ezer 500 forint pénzügyi jutalmat adtak át.

színszappanra cserélünk

Cserételepek: Gogol u. 28. (volt Polgár u.) és Szabadság u. 72. Szappanfőző KTSZ

vályog és homok

házhöz szállítva kapható. Új Elet Tsz, Mihálytelek.

kövező-

tanulókat

felvesz.

JÓL AKAR SZÓRAKOZNI? Keresse fel a Kiskőrösi Halászcárdát a Felsőtiszaparton (a 2-es villamos végállomástól 200 méter.) Kétünöz szegedi halászlé, restonsült, túrócsusza, különleges italok. Minden este hangulatos zene. tánc